

L'Albert era un nen molt tímid. Tenia set anys i sabia parlar perfectament, però li costava molt fer-ho. Sobretot a l'escola. Estava quasi sempre callat i alguns companys li feien la guitza:

–S'ha menjat la llengua, s'ha menjat la llengua!

L'Albert mirava de somriure, però si ho feia se'n burlaven.

Amb qui sí que parlava amb facilitat era amb la Loli, una fox-terrier que ell havia criat des que era un cadell.

–Ei, anem a jugar –li deia. Li llançava, per exemple, una sabatilla esportiva i la Loli anava corrents a buscar-la i la hi portava.

Però el que realment li agradava a la Loli era amagar coses. Un cop va amagar aquella mateixa sabatilla i no hi va haver manera de trobar-la. L'Albert es va empipar:

-Ja no jugo més amb tu.

Aleshores la Loli va reaccionar i la hi va portar.

